

DOSAR NR. 2845/2/2013

ROMÂNIA
CURTEA DE APEL BUCUREȘTI
SECȚIA A VIII-A CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

SENTINȚA CIVILĂ NR. 2579
ȘEDINȚA PUBLICĂ DE LA 16.09.2013

CURTEA CONSTITUITĂ DIN:
PREȘEDINTE - DIANA MAGDALENA BULANCEA
GREFIER - ANIȘOARA NICA

Pe rol se află soluționarea acțiunii în contencios administrativ formulată de **reclamantul** CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII, în contradictoriu cu **pârâtul** IBĂNESCU DUMITRU, având ca obiect *constatarea calității de lucrător/colaborator al securității (OUG nr. 24/2008)*.

Dezbaterile asupra fondului cauzei au avut loc în ședința publică din data de 09.09.2013, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta hotărâre, și când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru data de 16.09.2013, cu respectarea termenului prevăzut de art. 396 alin. 1 din Noul Cod de procedură civilă, când, în aceeași compunere, a hotărât următoarele:

CURTEA,

Deliberând asupra acțiunii în constatare de față, reține următoarele:

Prin cererea înregistrată pe rolul Curții de Apel București, Secția a VIII-a de contencios administrativ și fiscal, la data de 17.04.2013, sub nr. 2845/2/2013, reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a solicitat instanței, în contradictoriu cu pârâtul **IBĂNESCU DUMITRU**, ca prin hotărârea ce se va pronunța să se constate existența calității de lucrător al Securității în ceea ce îl privește pe pârâtul Ibănescu Dumitru, născut la data de 02.10.1935, în comuna Ibănești, județ Botoșani, fiul lui Năstasă și Maria, domiciliat în orașul Ștefănești, județ Botoșani.

În *motivoarea cererii*, reclamantul a arătat că în fapt, prin cererea nr. P 3493/11/03.05.2012, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT], a solicitat verificarea sub aspectul constatării calității de lucrător al Securității, pentru ofițerii sau subofițerii care au contribuit la instrumentarea dosarului fond informativ nr. I 263907 (cotă C.N.S.A.S.). În acest dosar, domnul IBĂNESCU Dumitru, a întocmit documente care se regăsesc la filele 4-11. Ținând cont de prevederile art. 1 alin. 7, alin. 8 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, cererea formulată este legală.

În fapt, așa cum rezultă din cuprinsul Notei de Constatare nr. DI/I/55 din 14.01.2013, precum și al înscrisurilor atașate acțiunii, domnul IBĂNESCU Dumitru a avut gradul de plutonier adjutant (1986, 1987) și funcția de ajutor al șefului Postului de Miliție Românești din cadrul I.J. Botoșani (1986,1987).

În această calitate, domnul IBĂNESCU Dumitru a procedat la dirijarea rețelei informative pentru a culege date și informații despre un adept al cultului „Creștini după Evanghelie”, semnalat cu „preocupări de a colporta știri de la posturile reacționare de radio din Occident și cu „afirmații prin care denigra modul de viață din România”. Astfel, reținem în probațiunea cauzei de față Notele pârâtului pe marginea Notelor Informative identificate în dosarul fond informativ nr. I 263907 (cotă C.N.S.A.S.), prin care a trasat surselor sarcini precum:

> „să stabilească dacă nu face audiții la posturile de radio străine și ce comentarii face. Să stabilească dacă nu îndeamnă membrii cooperatori de a nu face angajamente pentru lucrul cu c.a.p.”;

> „dacă nu îndeamnă membrii cooperatori să nu facă contracte cu statul, să nu se achite de datoriile pe care le are față de stat”;

> „să stabilească în continuare ce comentarii face obiectivul pe cale auzită la posturile de radio străine. Să stabilească dacă nu aduce biblii noi sau alte testamente și le împarte la credincioși”;

> „să stabilească dacă face audiții la posturile de radio străine și ce comentarii face. Să stabilească dacă în adunare nu aduce calomnii în legătură cu noua orânduire socialistă”;

> „să stabilească ce comentarii face pe marginea ascultării la posturile de radio străine. Să stabilească ce relații are în comună și în ce constau aceste relații”;

> „să stabilească dacă nu face aceste audiții (n.n. - audierea postului de radio Europa Liberă) în grup cu credincioșii lui și ce comentarii face. Să stabilească_ cu cine se vizitează mai des și ce discuții poartă”.

Totodată, așa cum reiese din cele reținute de către pârât în Raportul din data de 25.02.1987, identificat în dosarul mai sus menționat, la fila 4, acesta a cules date despre urmărit și familia sa prin măsurile specifice muncii de „investigație”.

Față de măsurile aplicate de către pârât, printre altele, arată că, prin urmărirea unor persoane cu ajutorul informatorilor și prin aplicarea unor măsuri ca cele citate anterior, pârâtul a obținut date referitoare la anturajul, preocupările și viața de zi cu zi a celui urmărit. Prin urmare, derularea unor astfel de măsuri presupunea implicarea ofițerului în obținerea informațiilor primite.

Nu prezintă relevanță dacă informațiile au fost obținute prin presiuni sau prin mijloace mai puțin violente. Important este faptul că simpla obținere a unor informații cu caracter personal referitoare la cei urmăriți de Securitate fără cunoștința și fără acordul acestora și pentru motive care nu aveau de a face cu apărarea intereselor naționale, constituia o violare a dreptului la viață privată și, implicit, în acest caz a dreptului la liberă exprimare.

De asemenea, subliniază că legiuitorul nu condiționează reținerea calității de lucrător al Securității de existența unei pluralități de acte abuzive, în sensul legii, fiind de ajuns, pentru a respecta exigențele definiției legale, și întrunirea condițiilor cerute chiar și în ceea ce privește un singur caz instrumentat de persoana verificată.

Față de aceste considerente, practica judecătorească a statuat că încălcarea unor drepturi, în sensul art. 2 lit. a din O.U.G. nr. 24/2008, în forma modificată prin Legea nr. 293/2008, nu presupune în mod obligatoriu existența unor măsuri dure luate împotriva celor urmăriți de Securitate.

Încălcarea dreptului la viață privată s-a produs în momentul în care Securitatea, cu sprijinul pârâtului, a pătruns în intimitatea persoanelor urmărite, fără acordul acestora și fără ca ei să afle, ulterior, că informații privitoare la intențiile, preocupările și viața lor de zi cu zi ajungeau să fie cunoscute, în amănunt, de către o

autoritate represivă a fostului regim. De asemenea, violarea acestui drept s-a produs prin toate celelalte măsuri la care pârâtul a recurs în activitatea sa de lucrător al fostei Securități.

Fată de cele expuse anterior, consideră utilă următoarea precizare: definiția legală a noțiunii de lucrător nu presupune situațiile în care respectivele persoane (ofițeri, subofițeri) încălcau întregul sistem juridic în vigoare înainte de 1989, ci doar cazurile în care aceștia suprimau sau îngreădeau „drepturi și libertăți fundamentale ale omului”. Din punctul de vedere al legiuitorului, este irelevant dacă aceste încălcări sau limitări aveau susținere legală sau regulamentară. Altfel spus, un angajat al Securității care, respectând instrucțiunile din acea vreme, ar fi instrumentat un dosar încălcând, pe motive politice, drepturi și libertăți fundamentale stipulate de Constituția de la acea dată, precum și de normele internaționale, la care România era parte, respectivul se înscria în sfera lucrătorilor Securității, în sensul prevederilor O.U.G. nr. 24/2008 cu modificările și completările ulterioare.

Așa cum reiese din toate documentele cuprinse în Nota de Constatate amintită anterior, pe care de altfel le-a reținut și în motivarea acțiunii în constatare, activitatea domnului IBĂNESCU Dumitru se remarcă prin acțiunile ce au avut ca efect îngreădirea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Opinează astfel că activitățile desfășurate de către domnul IBĂNESCU Dumitru, în calitate de angajat al fostei Securități, au îngreădit dreptul la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a dreptului la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Pentru argumentele prezentate anterior, consideră că sunt asigurate condițiile impuse de legiuitor prin art. 2 lit. a) din O.U.G. nr. 24/2008 aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, pentru a se putea constata calitatea de „lucrător al Securității”. Astfel, norma citată impune îndeplinirea următoarelor condiții pentru a se putea reține calitatea invocată:

1. Persoana să aibă calitatea de ofițer, inclusiv acoperit, sau subofițer al Securității în perioada 1945-1989. Or, în speța dată, această condiție este asigurată deoarece, așa cum am mai precizat, domnul IBĂNESCU Dumitru a avut gradul de plutonier adjutant (1986, 1987) și funcția de ajutorai șefului Postului de Miliție Românești din cadrul I.J. Botoșani (1986, 1987).

2. În calitatea menționată la punctul 1, să fi desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngreădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului. Și această condiție este asigurată prin acțiunile expuse pe larg anterior.

Așa cum se poate observa, toate măsurile întreprinse de către domnul IBĂNESCU Dumitru au încălcat flagrant drepturi și libertăți fundamentale ale omului garantate prin legile în vigoare și la acea dată. Susține această afirmație în solicitând instanței să observe că acțiunile întreprinse de către domnul IBĂNESCU Dumitru au presupus încălcări grave ale dreptului fundamental la viață privată și a celui la liberă exprimare.

În drept, acțiunea a fost întemeiată pe conținutul art. 1 alin. 7, alin. 8, art. 2 lit. a), art. 8 lit. a), art. 11 alin. 1 din Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, coroborate cu art. 27 alin. 1 și alin. 5, art. 35 alin. 5 lit. a) din Regulamentul de organizare și funcționare al C.N.S.A.S., adoptat

prin Hotărârea Colegiului C.N.S.A.S. nr. 2/2008, precum și pe dispozițiile art. 194 al Codului de Procedură Civilă.

În dovedirea acțiunii, reclamantul a depus la dosar fotocopii certificate de pe următoarele înscrisuri: Nota de Constatare nr. DI/1/55/14.01.2013, aprobată de către Colegiul C.N.S.A.S.; cererea nr. P 3493/11/03.05.2012, adresată C.N.S.A.S. de către domnul [REDACTAT] Dosar nr. I 263907 (cotă C.N.S.A.S.), f. 1, 4 - 11.

În termenul stabilit, pârâtul **IBĂNESCU DUMITRU** a formulat *întâmpinare*, prin care, a arătat că în perioada 1986-1987 a deținut funcția de ajutor al șefului Postului de Miliție Românești din cadrul Inspectoratului Județean Botoșani, perioadă în care a primit sarcini de serviciu din partea Securității Județene privind pe numitul [REDACTAT], pentru care existau informații din care rezulta că avea preocupări de a asculta știri de la posturi de radio din Occident, cât și faptul că făcea unele afirmații prin care denigra modul de viață din România. Mai arată pârâtul faptul că toate acțiunile pe care le-a întreprins au fost făcute în calitate sa de angajat al Ministerului de Interne, fără să depășească cadrul sarcinilor trasate.

În drept, pârâtul a invocat art. 205 alin. 2 din Legea 134/2010 privind Codul de procedură civilă, și a solicitat judecarea în lipsă.

Reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** a depus *răspuns la întâmpinare*, prin care a considerat drept neîntemeiat și irelevant argumentul invocat de către pârât, care susține că acțiunile sale nu au depășit „cadrul sarcinilor trasate” pe „linie de serviciu” de Securitatea județeană Botoșani, întrucât „preocupările ” reținute în sarcina lui [REDACTAT] (audierea unor posturi de radio străine, „afirmații prin care denigra modul de viață din România” etc.) nu constituiau fapte incriminate de legislația română, în vigoare la data respectivă. Apreciază reclamantul că alegațiile pârâtului sunt lipsite de temei, deoarece ordinele primite de la superiorii ierarhici nu pot legitima încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, garantate de Constituția în vigoare și de tratatele internaționale asumate de România.

De asemenea, a mai arătat că potrivit art. 2 lit. a) din OUG nr. 24/2008, stabilirea calității de lucrător al Securității are în vedere faptele și acțiunile foștilor angajați ai acesteia sau ai Ministerului de Interne, și nu simpla apartenență la aceste instituții. Or, așa cum rezultă și din *întâmpinare*, pârâtul admite că a „întreprins”, în calitate de angajat al Ministerului de Interne „acțiuni” de urmărire informativă împotriva unei persoane în sarcina căreia a fost reținut delictul de opinie, nesancționat de actele normative în vigoare la acea dată. Mai mult, în susținerea argumentului că nu a fost vorba de nicio faptă delictuală comisă de persoana urmărită, arată că la 29.07.1987, s-a dispus închiderea supravegherii informative și scoaterea lui [REDACTAT] din evidența dosarului de problemă „Culte-Secte” datorită neconfirmării informațiilor (în documente consemnându-se explicit că, din „verificarea informațiilor și cercetarea” titularului, „nu a rezultat că [REDACTAT] să aibă astfel de preocupări și manifestări ostile” (f.1-1v).

Analizând actele și lucrările dosarului, în raport de obiectul cererii de chemare în judecată și de temeiurile de drept incidente în cauză, Curtea reține următoarele:

Dispozițiile art. 2 lit. a) ale Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 24/2008, privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 293/2008, definesc noțiunea de lucrător al Securității ca fiind „orice persoană care, având calitatea de ofițer sau de subofițer al Securității sau

al Miliției cu atribuții pe linie de Securitate, inclusiv ofițer acoperit, în perioada 1945 - 1989, a desfășurat activități prin care a suprimat sau a îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului"

Din înscrisurile existente la dosarul cauzei reiese că pârâtul IBĂNESCU DUMITRU a avut gradul de plutonier adjutant (1986, 1987) și funcția de ajutor al șefului Postului de Miliție Românești din cadrul I.J. Botoșani (1986,1987), aspect confirmat de pârât prin întâmpinarea depusă.

În raport de conținutul acestor înscrisuri, Curtea apreciază îndeplinită prima condiție impusă de dispozițiile art. 2 lit. a) din OUG 24/2008, în sensul că pârâtul a avut calitatea de ofițer al Securității.

Din poziția deținută, pârâtul a dirijat o rețea informativă pentru a culege date și informații despre [REDACTAT] cunoscut adept al cultului „Creștini după Evanghelie”, semnalat cu „preocupări de a colporta știri de la posturile reacționare de radio din Occident și cu „afirmații prin care denigra modul de viață din România”. „

Astfel, prin Notele pe marginea Notelor Informative identificate în dosarul fond informativ nr. I 263907 (cotă C.N.S.A.S.), pârâtul a trasat surselor sarcini precum:

1. „să stabilească dacă nu face audiții la posturile de radio străine și ce comentarii face. Să stabilească dacă nu îndeamnă membrii cooperatori de a nu face angajamente pentru lucrul cu C.A.P.”;
2. „dacă nu îndeamnă membrii cooperatori să nu facă contracte cu statul, să nu se achite de datoriile pe care le are față de stat”,
3. „să stabilească în continuare ce comentarii face obiectivul pe cale auzită la posturile de radio străine. Să stabilească dacă nu aduce biblii noi sau alte testamente și le împarte la credincioși”,
4. „să stabilească dacă face audiții la posturile de radio străine și ce comentarii face. Să stabilească dacă în adunare nu aduce calomnii în legătură cu noua orânduire socialistă”,
5. „să stabilească ce comentarii face pe marginea ascultării la posturile de radio străine. Să stabilească ce relații are în comună și în ce constau aceste relații”;
6. „să stabilească dacă nu face aceste audiții (n.n. - audierea postului de radio Europa Liberă) în grup cu credincioșii lui și ce comentarii face. Să stabilească... cu cine se vizitează mai des și ce discuții poartă”.

Totodată, așa cum reiese din cele reținute de către pârât în Raportul din data de 25.02.1987, identificat în dosarul mai sus menționat, la fila 4, acesta a cules date despre urmărit și familia sa prin măsurile specifice muncii de „investigație”.

Din conținutul înscrisurilor menționate anterior, reiese în mod evident că în virtutea funcției sale, prin activitățile desfășurate, pârâtul a adus atingere dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a dreptului la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, prejudiciind grav statutul persoanei urmărite.

În consecință, Curtea reține că și a doua condiție prevăzută de dispozițiile art. 2 lit. a) din OUG 24/2008 este îndeplinită în sensul că prin acțiunile întreprinse în calitatea sa de angajat al organelor Securității, pârâtul a adus atingere dreptului la viață privată, prevăzut de art. 17 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice, precum și a dreptului la liberă exprimare, prevăzut de art. 28 din Constituția României din 1965, coroborat cu art. 19 din Pactul Internațional privind Drepturile Civile și Politice.

Curtea apreciază că apărările pârâtului, formulate prin întâmpinare, nu sunt în măsură a duce la respingerea acțiunii CNSAS.

Astfel, pârâtul invocă faptul că nu a făcut altceva decât să-și exercite atribuțiile profesionale, exclusiv în limitele și exigențele prevederilor legale, însă nu au relevanță actele administrative interne cu caracter normativ sau individual care le permiteau lucrătorilor fostei Securități să intervină în viața privată a persoanelor în scopul culegerii de date și informații prin interceptarea corespondenței, interceptarea convorbirilor telefonice, crearea unor rețele de informatori dirijați să obțină informații precise în legătură cu anumite probleme de interes care vizau opiniile și mentalitățile politice, sociale, religioase etc. strict în scopul determinării sau prevenirii unor atitudini potrivnice statului totalitar sau regimului comunist.

Curtea subliniază că esențială în reținerea calității de lucrător al Securității în accepțiunea legii este realizarea, în exercitarea atribuțiilor de serviciu, de *activități prin care să fi suprimat sau îngrădit drepturi și libertăți fundamentale ale omului*, iar scopul reglementării nu este nicidecum acela de a stabili o răspundere juridică în sarcina pârâtului, ci de a aduce la cunoștință activitatea sa, desfășurată în sprijinul regimului totalitar comunist.

Unul dintre drepturile fundamentale garantate de Constituția României este cel de a avea acces la orice informație de interes public (art. 31, alin. 1). Potrivit aceluiași articol, autoritățile publice "sunt obligate să asigure informarea corectă a cetățenilor asupra treburilor publice și asupra problemelor de interes personal" (alin. 2). Ratiunea Legii nr. 187/1999 a fost de a descrie modalitățile de exercitare a acestui drept fundamental, după cum reiese și din lectura art. 2 al acestei legi: „pentru a asigura dreptul de acces la informațiile de interes public, orice cetățean român cu domiciliul în țară sau în străinătate, precum și presa scrisă și audiovizuala, partidele politice, organizațiile neguvernamentale legal constituite, autoritățile și instituțiile publice au dreptul de a fi informate, la cerere, în legătura cu calitatea de agent sau de colaborator al organelor Securității, ca poliție politică, a persoanelor care ocupa sau candidau pentru a fi alese ori numite în următoarele demnități sau funcții", acestea fiind enumerate în același articol 2.

Consiliul Național pentru Studiul Arhivelor Securității (CNSAS) este o instituție înființată în baza Legii 187/1999 cu modificările ulterioare, cu scopul de a pune la dispoziția cetățenilor români dosarele și documentele întocmite de fosta Securitate până la data de 22 decembrie 1989.

Din punctul de vedere al intenției de reglementare, potrivit preambulului Legii nr. 187/1999, „În perioada de dictatură comunistă, cuprinsă între 6 martie 1945 - 22 decembrie 1989, Partidul Comunist Român a exercitat, în special prin organele securității statului, parte a poliției politice, o permanență teroare împotriva cetățenilor țării, drepturilor și libertăților lor fundamentale. Aceasta îndreptățește accesul la propriul dosar și deconspirarea poliției politice comuniste, în condițiile prezentei legi.”

Legea nr. 187/1999 nu a prevăzut doar posibilitatea cetățenilor de a avea acces la dosarele persoanelor alese de populație sau numite de către autorități, ci și posibilitatea accesului la dosarele altor categorii de persoane care ocupă poziții sau desfășoară activități cu un impact semnificativ pentru viața societății și care trebuie deci să beneficieze de încrederea opiniei publice. Pentru toate aceste categorii de persoane, legea a prevăzut necesitatea deconspirării relațiilor cu fosta securitate tocmai pentru a evita ca încrederea opiniei publice în entitățile pe care aceste persoane le reprezintă să fie afectată de acuzații nedovedite referitoare la colaborarea cu organele regimului

totalitar. S-a considerat deci că cetățenii României au dreptul să cunoască trecutul celor care reprezintă structuri ce joacă un rol important în societatea civilă românească.

OUG nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității a preluat rațiunea actului normativ inițial: prin art. 3 lit. a-z se consacră dreptul la informare cu privire la existența sau inexistența calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia, în sensul ordonanței de urgență, a candidaților la alegerile prezidențiale, generale, locale și pentru Parlamentul European, precum și a persoanelor care ocupă demnitățile sau funcțiile enumerate.

Dispozițiile nu instituie premisele unei răspunderi morale și juridice colective, fără existența unei fapte infamante și fără vinovăție, ci reflectă doar o materializare a dreptului la informare al cetățenilor cu privire la persoanele care ocupă funcții sau demnități publice, dacă și în ce măsură aceștia au suprimat sau îngrădit, prin acțiunile lor, drepturi și libertăți fundamentale ale omului, evaluare care se face de instanța de judecată în concreto, în raport de situația particulară a fiecăruia, prin evaluarea propriilor lor acțiuni.

Astfel, în cauză, apărările pârâtului referitoare la exercitarea atribuțiilor de serviciu, nu au relevanță față de scopul explicit al reglementării. Opțiunea a aparținut pârâtului, iar eventualele repercusiuni la care pârâtul s-ar fi expus din partea unui stat totalitar, care nu își respecta propriile reglementări legale și/sau constituționale, dacă nu ar fi executat dispozițiile/ordinele primite, nu are relevanță în cauză. Decizia pârâtului de a urma astfel de instrucțiuni și ordine, în vădită contradicție cu înșiși prevederile constituționale în vigoare în perioada de referință, a căror supremație era de asemenea consacrată, și cu prevederile tratatelor internaționale ratificate de România, de a se face unul din instrumentele de supraveghere și represiune ale regimului comunist, constituie o opțiune personală a acestuia, fără nici o relevanță în aprecierea activității sale din perspectiva incidenței art. 2 lit. a din ordonanță.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

Admite acțiunea formulată de reclamantul **CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU STUDIAREA ARHIVELOR SECURITĂȚII** cu sediul în mun. București, str. Matei Basarab nr. 55-57, sector 3, în contradictoriu cu pârâtul **IBĂNESCU DUMITRU**, domiciliat în orașul Ștefănești, județ Botoșani.

Constată calitatea de lucrător în privința pârâtului **IBĂNESCU DUMITRU**.

Cu drept de recurs în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de azi, 16.09.2013.

PREȘEDINTE,
Diana Magdalena Bulancea

Red. D.M.B.
Tehnored. A.N./4 ex./